

Canada deel 6B

Gesua nam deze foto van ons als afscheid van de Niagara Falls. De straat bij the Falls heeft perken, beplant met tulpen. Gesua vertelde dat ze gek is op deze bloemen. Ze heeft zelfs een tulp op haar verlovingtaart. Alvorens we met Maid of the Mist gingen varen, gingen we

eerst ontbijten.....Voor \$ 10,00 eten halen van een lopend buffet zoveel je wilt en hoewel ik in het hotel al ontbeten heb, at ik naar mijn gevoel als een bootwerker.

Chris reed vervolgens ongeveer 3 km verder en parkeerde bij een uitkijkpost. Prachtig zicht op de rivier waarvan het water afkomstig is van de NF. Het was daar lekker rustig en wij allen genoten van het prachtige uitzicht. Neeeee, het zal toch niet waar zijn! Een hele invasie van Japanners die met een bus een rondtoer maakten. Het waren dezelfde die ook op de boot zaten. Tjonge. Weg rust, gedrang om ook te kunnen kijken. We stapten maar weer in de auto naar een volgende bezienswaardigheid.

Bij een parkeerhaven iets verderop liepen we liepen met hun mee naar de oever van een groot meer. Ges en Chris vertelden ons dat ze deze plek regelmatig bezochten in verband met hun gezamenlijke hobby, de hengelsport. Ik raapte gedachteloos wat steentjes. Ik zou op dat moment graag in het water zijn gesprongen om te zwemmen en me te laten drijven op dat water.....alle sores van de wereld van me af te wassen en 'geheeld' eruit te komen. Helaas.....het water was te koud en, ook al scheen het zonnetje, de temperatuur was aan de frisse kant door de wind.

We kwamen aan in een stadje in Niagara on the Lake waar de tijd leek stil te staan. Ik noem het maar een cowboystad. Chris reed rondjes om alles aan ons te laten zien. In de winkels laarzen, cowboyhoeden, ouderwetse jurken, allemaal heel bijzonder. We zijn maar niet uitgestapt en reden naar het volgende doel. We kwamen huizen als kastelen tegen bij andere plaatsen in dezelfde streek.

De volgende doel was nog een eind weegs en we stopten bij een winery in Inniskillen.

Overigens lag die streek vol met wineries, de een nog groter dan de andere. Ik keek mijn ogen uit.....Een limousine stopte met chauffeur die de deur opende en een deftige dame liet uitstappen.

We liepen een gebouw binnen waar het een gedempte drukte van belang was. Bij diverse balies stonden keurige dames en heren in pak achter de toonbank met diverse soorten wijnglazen vóór zich. Het ging er allemaal heel plechtig aan toe in een soort ceremonie. Ilse en ik keken eerst de kat uit de boom alvorens wij het waagden

om ons aan te melden om de wijn te proeven. Het is icewine. We kregen eerst een hele uitleg, een medewerker liet een kaart zien waarop de verschillende soorten icewine vermeld staan én de prijzen, vervolgens werd een kleine fles geopend en een scheutje in een wijnglas gedaan.

Het was alsof ik een klap in mijn gezicht kreeg. De wijn was mierzoet, verschrikkelijk en ik prees me gelukkig dat ik geen slokje heb genomen, maar net genipt.

Een Amerikaan naast ons kocht 5 flesjes van nog geen halve liter inhoud voor \$ 500,00. Nog voor geen dollar zou ik zo'n fles kopen, maar ja, ik ben geen wijnkenner en deze wijn is bestemd voor de échte liefhebbers die er kapitalen voor over hebben en die dat ook hebben, gezien het aantal limousines die af en aan reden en die we later ook onderweg zijn tegengekomen.

De wijn wordt gebruikt als dessertwijn.

Op een bankje buiten genoot ik van de zon. Het was heerlijk weer.

En opnieuw oh neeeeeee, wéér die bus met Japanners. Het werd duidelijk dat ze dezelfde route volgden als wij en Chris probeerde de groep voor te zijn.

We stopten bij een park waar een enorme klok de omgeving domineerde en die, zoals bij bloemencorso's met bloemen, beplant is met vaste bloeiende planten. Prachtig gewoon. Helaas geen foto van gemaakt. Het park had ook een vlindertuin en er was gelegenheid het park met een koets te bezichtigen. Ik informeerde naar de prijs. Niet te geloven.

Een kleine rekensom voor vijf personen kost zo'n ritje al gauw eur. 100,00 omgerekend. Voor een vitrine met vers fruit koos ik de vruchten waarvan ter plekke een zalig ijsje werd gemaakt. In mijn latere avonturen in BC ben ik nergens zo'n ijstent meer

tegengekomen. Gesua stond al in de rij om kaartjes voor de vlindertuin te kopen. Zo lief toch, maar ik vertelde dat ik al vele vlinders buiten in het park had zien vliegen en dat in Nederland er ook vlindertuinen bestaan. De perken zijn opnieuw beplant met tulpen. Weer heerlijk geluncht op een

buitenterras en.....het wordt a running gag, luitjes, want opnieuw stopte de bus met Japanners. Ja, aan die groep is goed geld te verdienen, denk ik.

Wordt vervolgd,

Mila